

Mapping authorship and ownership in contemporary art conservation

Citation for published version (APA):

Miller, Z. L. (2023). *Mapping authorship and ownership in contemporary art conservation: a study of law and practice*. [Doctoral Thesis, Maastricht University]. Maastricht University. <https://doi.org/10.26481/dis.20231218zm>

Document status and date:

Published: 01/01/2023

DOI:

[10.26481/dis.20231218zm](https://doi.org/10.26481/dis.20231218zm)

Document Version:

Publisher's PDF, also known as Version of record

Please check the document version of this publication:

- A submitted manuscript is the version of the article upon submission and before peer-review. There can be important differences between the submitted version and the official published version of record. People interested in the research are advised to contact the author for the final version of the publication, or visit the DOI to the publisher's website.
- The final author version and the galley proof are versions of the publication after peer review.
- The final published version features the final layout of the paper including the volume, issue and page numbers.

[Link to publication](#)

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

If the publication is distributed under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license above, please follow below link for the End User Agreement:

www.umlib.nl/taverne-license

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at:

repository@maastrichtuniversity.nl

providing details and we will investigate your claim.

Summary

Mapping authorship and ownership in contemporary art conservation

A study of law and practice

Artistic practices are constantly evolving. Works of contemporary art resist the traditional expectations of artworks: they are not fixed and autonomous objects. Contemporary artworks may change and unfold over time, incorporate unconventional materials and new technologies, and include conceptual, processual, generative, and performative elements. New ways of art making have unsettled the established practice and theory of conservation. In response, conservation practitioners and scholars have sought out new concepts and methods for the care for contemporary artworks. The conservation of works of contemporary art may now include strategies such as reproduction and emulation. While conservation methods and theoretical frameworks have developed to meet the needs and dependencies of contemporary artworks, ideas and understandings of authorship and ownership in the field have remained relatively unchanged. This thesis focuses on these concepts, aiming to provide a more nuanced account of authorship and ownership in the conservation of contemporary art. Drawing on conservation theory and copyright law, I describe how authorship and ownership operate in the field of contemporary art conservation. This thesis considers questions about the nature of ‘the work’, the parameters of artistic authorship, the rights and responsibilities of conservators, and the professional affordances of conservation regarding recognition and acknowledgment.

The central question of the research is: how is authorship performed and enacted in the field of contemporary art conservation? In responding to this question, I explore authorship in both law and practice. The legal analysis of the thesis is set against the background of international law, European Union jurisprudence, and the national laws of Germany, the Netherlands, the United Kingdom, and the United States. My exploration of non-legal notions of authorship is predicated on the understanding that authorship is not a fixed and unchanging status but a practice, comprising acts of attribution and credit, permission, consultation, direction, and deference. In both law and practice, there are multiple ideas of authorship (and, correspondingly, of ownership) that vary according to legal, cultural, and professional contexts. In developing a theoretical approach to describing this multiplicity, I turn to the field of critical cartography. This engagement with critical cartography is based in the understanding that different accounts of authorship in a field, like different maps of the same territory, are propositional rather than representational. This notion—of territory mapped and remapped—informs my approach through the chapters of this thesis which describe the different understandings of authorship at play in the conservation of

contemporary art. I approach these divergent understandings as partial, overlapping, and entangled.

Focusing initially on the perspective of the artist, I consider the notion of 'the work' and explore how this concept is understood and defined in copyright law and conservation theory. This discussion considers theoretical questions about the ontology of the work of authorship as well as more concrete questions about how copyright law applies to contemporary art. Surveying how copyright subject matter is defined across different jurisdictions and applied in borderline cases, it becomes clear that works of contemporary art (or elements thereof) are frequently excluded from the scope of copyright's protection. Focusing on the issue of fixation, this discussion touches on ideas of completeness and temporality. Understandings of the work in copyright law and contemporary art conservation are often divergent, however, this study shows that there are some shared understandings about the ontology of the work across these fields: in both contexts, the work is a concept that facilitates movement between the realms of the tangible and intangible.

Copyright law establishes norms regarding the rights associated with legal authorship, and there is broad recognition of the relevance of copyright to the practice of contemporary art conservation. This study explores how artists' economic and moral rights apply in the context of contemporary art conservation practice, emphasising the close implication between understandings of the work and the way that the rights of copyright authors are interpreted. I consider the conceptual, contextual, and processual aspects of contemporary art and explore whether and to what extent these are captured by the rights of copyright. The discussion draws out points of discontinuity between artists' expectations of authority and control in the care of their works after they have been acquired, and the legal protections afforded to them by copyright law. In particular I focus on the notion of integrity, exploring diverse understandings of this term in conservation theory and copyright law. This discussion also draws out the interplay between legal obligation and professional ethics in conservation practice, emphasising the importance of practices of consultation and collaboration in the conservation of contemporary art.

As well as copyright law, this thesis also focuses on the artist's contract as a mechanism for enacting artistic authorship. Surveying the use of contracts in the art world, artists' contracts can be viewed as political claims, stipulating the authority of the artist to define the work and determine the conditions of its ownership and care. Situating contracts within the theoretical framework of contemporary art conservation, I propose that these documents can be read as both an element of the artist's sanction and as the work's score. Adopting a socio-legal perspective of contracts as social artefacts, I advocate for a flexible understanding of these instruments to describe how they are used in the context of conservation. This perspective better reflects current understandings of artistic intent as ongoing and accretive, rather than fixed.

I then turn to the question of the conservator as author: to what extent can conservation be considered an authorial practice? This question is first approached from the perspective of copyright law. Considerations of copyright authorship in the context of the art museum focus (naturally) on the artist as author. The copyright interests of museum professionals are comparatively overlooked. This discussion analyses how copyright applies to conservation practitioners in relation to both traditional and contemporary artworks. It demonstrates that under certain circumstances, conservators may be considered legal authors or co-authors of a work they restore. Conservation practice that includes the installation, fabrication, or material realisation of a work may also sustain a legal claim of co-/authorship. While this position presents a clear conflict with the established professional ethics of the discipline, the copyright concepts that inform this view may contribute to understandings of the authorial and epistemic aspects of conservation practice. This discussion also demonstrates how copyright law enables a layered and multiple view of authorship that can accrue over time with contributions from different creators.

Building on literature that places conservation in analogy with translation, I explore the epistemic aspects of conservation practice and how these are recognised or obscured. The notion of practitioner invisibility, drawn from translation studies, describes the strategic practices of translators that operate to conceal the presence of the translator in the text, and the fact and nature of their contribution. Applying this concept, I identify ideas of invisibility in the realm of conservation, drawing out the relationship between strategies of invisibility and ideas of truth and objectivity. Adopting a position of invisibility reinforces a straightforward notion of the artist as singular author of a work, obscuring the complex networks of care that sustain contemporary artworks. This discussion considers the value of the increased visibility of conservation practitioners, arguing that greater transparency of the role conservation plays in contemporary art facilitates deeper understanding of both the conservator's knowledge, labour, and expertise, and of the circumstances of the production and perpetuation of artworks. I suggest that acknowledgement and recognition of the intellectual labour in the museum stands to benefit not only museum professionals, but also current and future audiences.

Adhering to the narrative of singular, absolute authorship of the artist obscures the collective and collaborative practices that enable and sustain contemporary artworks. The aim of this research is to better describe authorship and ownership in the field of contemporary art conservation. The value of this lies in its capacity to demonstrate the complexity of these concepts in context, which requires the weighing of legal considerations, social and cultural expectations, and professional obligations regarding authorship and ownership.

Samenvatting

Het in kaart brengen van auteurschap en eigendom in hedendaagse kunstconservering

Een studie van recht en praktijk

Artistieke praktijken zijn voortdurend in ontwikkeling. Hedendaagse kunstwerken weerstaan de traditionele verwachtingen van kunstwerken: het zijn geen vaste en autonome objecten. Hedendaagse kunstwerken kunnen veranderen en zich ontvouwen in de loop van de tijd, onconventionele materialen en nieuwe technologieën gebruiken en conceptuele, procesmatige, generatieve en performatieve elementen bevatten. Nieuwe manieren van kunst maken hebben de gevestigde praktijk en theorie van conservering op losse schroeven gezet. Als reactie hierop zijn restauratie-experts en wetenschappers op zoek gegaan naar nieuwe concepten en methoden voor de zorg voor hedendaagse kunstwerken. De conservering van hedendaagse kunstwerken kan nu strategieën zoals reproductie en emulatie omvatten. Terwijl conserveringsmethoden en theoretische kaders zich hebben ontwikkeld om tegemoet te komen aan de behoeften en afhankelijkheden van hedendaagse kunstwerken, zijn ideeën en opvattingen over auteurschap en eigendom in het veld relatief ongewijzigd gebleven. Deze dissertatie richt zich op deze concepten, met als doel een meer genuanceerde beschrijving te geven van auteurschap en eigendom in de conservering van hedendaagse kunst. Op basis van conserveringstheorie en auteursrecht beschrijf ik hoe auteurschap en eigendom werken in het veld van hedendaagse kunstconservering. Deze scriptie gaat in op vragen over de aard van 'het werk', de parameters van artistiek auteurschap, de rechten en verantwoordelijkheden van restauratoren, en de professionele mogelijkheden van restauratie met betrekking tot erkenning en herkenning.

De centrale vraag van het onderzoek is: hoe wordt auteurschap opgevoerd en uitgevoerd in het veld van hedendaagse kunstconservering? Om deze vraag te beantwoorden onderzoek ik auteurschap in zowel de wet als in de praktijk. De juridische analyse van het proefschrift speelt zich af tegen de achtergrond van internationaal recht, jurisprudentie van de Europese Unie en de nationale wetgeving van Duitsland, Nederland, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten. Mijn verkenning van niet-juridische opvattingen over auteurschap is gebaseerd op het inzicht dat auteurschap geen vaste en onveranderlijke status is, maar een praktijk, bestaande uit handelingen als toekenning en erkenning, toestemming, raadpleging, sturing en eerbied. Zowel in de wet als in de praktijk zijn er meerdere ideeën over auteurschap (en dus ook over eigendom) die variëren

afhankelijk van de juridische, culturele en professionele context. Bij het ontwikkelen van een theoretische benadering om deze veelheid te beschrijven, richt ik me tot het veld van de kritische cartografie. Dit engagement met kritische cartografie is gebaseerd op het inzicht dat verschillende verslagen van auteurschap in een veld, net als verschillende kaarten van hetzelfde territorium, eerder propositioneel dan representatief zijn. Dit begrip - territorium in kaart gebracht en opnieuw in kaart gebracht - vormt de basis van mijn benadering in de hoofdstukken van deze scriptie die de verschillende opvattingen over auteurschap beschrijven die spelen bij het conserveren van hedendaagse kunst. Ik benader deze uiteenlopende opvattingen als gedeeltelijk, overlappend en verstrengeld.

Ik concentreer me eerst op het perspectief van de kunstenaar, overweeg de notie van 'het werk' en onderzoek hoe dit concept wordt begrepen en gedefinieerd in het auteursrecht en de conserveringstheorie. Deze discussie gaat zowel in op theoretische vragen over de ontologie van het auteursrecht als op meer concrete vragen over hoe auteursrecht van toepassing is op hedendaagse kunst. Als je bekijkt hoe het auteursrecht in verschillende jurisdicties wordt gedefinieerd en toegepast in grensgevallen, wordt het duidelijk dat hedendaagse kunstwerken (of elementen daarvan) vaak worden uitgesloten van auteursrechtelijke bescherming. Deze discussie concentreert zich op de kwestie van fixatie en raakt aan ideeën van volledigheid en tijdelijkheid. De opvattingen over het werk in het auteursrecht en het behoud van hedendaagse kunst lopen vaak uiteen, maar deze studie laat zien dat er een aantal gedeelde opvattingen zijn over de ontologie van het werk in deze velden: in beide contexten is het werk een concept dat beweging mogelijk maakt tussen de gebieden van het tastbare en ontastbare.

De auteurswet legt normen vast met betrekking tot de rechten die verbonden zijn aan legaal auteurschap en er is brede erkenning van de relevantie van auteursrecht voor de praktijk van hedendaagse kunstconservering. Deze studie onderzoekt hoe de economische en morele rechten van kunstenaars van toepassing zijn in de context van de hedendaagse conserveringspraktijk, waarbij de nadruk wordt gelegd op de nauwe samenhang tussen het begrip van het werk en de manier waarop de rechten van auteurs worden geïnterpreteerd. Ik bekijk de conceptuele, contextuele en procesmatige aspecten van hedendaagse kunst en onderzoek of en in welke mate deze worden vastgelegd door de auteursrechten. De discussie brengt punten van discontinuïteit aan het licht tussen de verwachtingen van kunstenaars ten aanzien van autoriteit en controle over de zorg voor hun werken nadat ze zijn verworven, en de wettelijke bescherming die hen wordt geboden door het auteursrecht. In het bijzonder richt ik me op het begrip integriteit, waarbij ik verschillende interpretaties van deze term in de conserveringstheorie en het auteursrecht verken. Deze discussie schetst ook de wisselwerking tussen wettelijke verplichtingen en professionele ethiek in de conserveringspraktijk, waarbij het belang van overleg en samenwerking in de conservering van hedendaagse kunst wordt benadrukt.

Naast het auteursrecht richt deze dissertatie zich ook op het kunstenaarscontract als een mechanisme voor het tot stand brengen van artistiek auteurschap. Door het gebruik van contracten in de kunstwereld te onderzoeken, kunnen kunstenaarscontracten gezien worden als politieke claims, die de autoriteit van de kunstenaar vastleggen om het werk te definiëren en de voorwaarden van eigendom en zorg te bepalen. Door de contracten te plaatsen binnen het theoretische kader van hedendaagse kunstconservering, stel ik voor dat deze documenten gelezen kunnen worden als een element van zowel de sanctie van de kunstenaar als de score van het werk. Vanuit een sociaal-juridisch perspectief van contracten als sociale artefacten, pleit ik voor een flexibel begrip van deze instrumenten om te beschrijven hoe ze worden gebruikt in de context van conservering. Dit perspectief weerspiegelt beter de huidige opvattingen over artistieke bedoelingen als continu en opbouwend, in plaats van als vaststaand.

Vervolgens ga ik in op de vraag van de restaurator als auteur: in hoeverre kan conservering beschouwd worden als een auteurspraktijk? Deze vraag wordt eerst benaderd vanuit het perspectief van het auteursrecht. Beschouwingen over auteursrecht in de context van het kunstmuseum richten zich (natuurlijk) op de kunstenaar als auteur. De auteursrechtelijke belangen van museumprofessionals worden relatief over het hoofd gezien. Deze discussie analyseert hoe het auteursrecht van toepassing is op conserveringsbeoefenaars met betrekking tot zowel traditionele als hedendaagse kunstwerken. Het toont aan dat restauratoren onder bepaalde omstandigheden beschouwd kunnen worden als wettelijke auteurs of co-auteurs van een werk dat ze restaureren. Restauratiepraktijken die de installatie, vervaardiging of materiële realisatie van een werk omvatten, kunnen ook een wettelijke aanspraak op co-auteurschap inhouden. Hoewel deze positie duidelijk in strijd is met de gevestigde beroepsethiek van het vakgebied, kunnen de auteursrechtelijke concepten die deze visie onderbouwen bijdragen aan een beter begrip van de auteursrechtelijke en epistemische aspecten van de conserveringspraktijk. Deze discussie laat ook zien hoe het auteursrecht een gelaagde en meervoudige kijk op auteurschap mogelijk maakt die in de loop van de tijd kan ontstaan door bijdragen van verschillende makers.

Voortbouwend op literatuur die conservering in analogie plaatst met vertaling, onderzoek ik de epistemische aspecten van de conserveringspraktijk en hoe deze worden herkend of verdoezeld. Het begrip onzichtbaarheid van de beoefenaar, afkomstig uit vertaalstudies, beschrijft de strategische praktijken van vertalers om de aanwezigheid van de vertaler in de tekst, en het feit en de aard van hun bijdrage, te verbergen. Door dit concept toe te passen, identificeer ik ideeën van onzichtbaarheid op het gebied van conservering en schets ik de relatie tussen strategieën van onzichtbaarheid en ideeën over waarheid en objectiviteit. Het aannemen van een positie van onzichtbaarheid versterkt een rechtlijnige opvatting van de kunstenaar als enige auteur van een werk, en verdoezelt de complexe netwerken van zorg die hedendaagse kunstwerken in stand houden. Deze discussie beschouwt de waarde van de toegenomen zichtbaarheid van restauratoren, met als argument dat een grotere transparantie van de rol die conservering speelt in de hedendaagse kunst een beter begrip mogelijk maakt van zowel de kennis, arbeid en expertise van de restaurator,

als van de omstandigheden van de productie en het voortbestaan van kunstwerken. Ik stel voor dat erkenning en erkenning van de intellectuele arbeid in het museum niet alleen ten goede komt aan museumprofessionals, maar ook aan het huidige en toekomstige publiek.

Het vasthouden aan het verhaal van het singuliere, absolute auteurschap van de kunstenaar verdoezelt de collectieve en collaboratieve praktijken die hedendaagse kunstwerken mogelijk maken en in stand houden. Het doel van dit onderzoek is om auteurschap en eigenaarschap op het gebied van conservering van hedendaagse kunst beter te beschrijven. De waarde hiervan ligt in het vermogen om de complexiteit van deze concepten in hun context aan te tonen, waarbij juridische overwegingen, sociale en culturele verwachtingen en professionele verplichtingen met betrekking tot auteurschap en eigendom tegen elkaar afgewogen moeten worden.